

De Winterswijkse Hengelaarsvereeniging „De Karper” bestaat 1 November a.s. 10 jaren.

Maandag 1 November a.s. zal het 10 jaar geleden zijn, dat de W. H. V. werd opgericht. Van de oprichters zijn twee menschen, te weten de heeren L. B. van Laarhoven en D. Rensen, nog steeds lid der Vereeniging.

Op de vergadering, waar de Vereeniging werd geconstitueerd, waren acht personen aanwezig. Uit deze acht werden tot Bestuursleden aangewezen de heeren De Klerk, Voorzitter, L. Post, Secretaris en D. Rensen, Penningmeester. Kortom tijd daarna, op 2 Februari 1928, werd de heer B. Sellink benoemd tot Voorzitter, terwijl op dezelfde verga-

dering het Bestuur werd uitgebreid met de heeren P. van Rijssen en L. B. van Laarhoven, die respectievelijk optraden als 2e Secretaris en 2e Penningmeester.

Op dezelfde vergadering werd besloten de gracht om Plekenpol uit te diepen en daarin visch te pooten. In Maart d.a.v. werd besloten, dat de Vereeniging zich zou aansluiten bij den Algemeenen Nederlandschen Hengelaarsbond. In hetzelfde jaar werd deelgenomen aan het Hengelconcours te Nijmegen, waar de jonge Afdeeling reeds een prijs verwierf. Ook werden nog de leemkolken in Kotten gepacht, terwijl de Vereeniging ook in het bezit kwam van een vlag, waarvoor de heer J. G. ten Houten een herinneringsmedaille schonk.

De belangrijkste gebeurtenis in 1929 was de Hengelwedstrijd op 2 Juni in de gracht bij Den Helder. Bij deze gelegenheid werd de gracht officieel geopend door den heer Ten Houten en werden pogingen aangewend de gracht voor 6 of 10 jaar te pachten.

Het belangrijkste voorval in het volgende jaar was, naast de verkiezing van een geheel nieuw Bestuur, de uitzetting van 500 pond brasem in de Puls. Deze aankoop was geschied met Rijkssteun.

Op de vergadering van 18 Februari 1931 werd mededeeling gedaan van het minder prettige bericht, dat de heer Govers de Puls op eigen naam had gepacht. Deze geschiedenis heeft in de Vereeniging heel wat stof doen opwaaien, waaruit zelfs voortvloede een bekeuring van een der leden wegens visschen in de Puls zonder vergunning. De zaak kwam voor het Kantongerecht te Groenlo, dat de uitspraak deed: schuldig verklaring evenwel zonder oplegging van straf. In dat jaar werd de kolk bij de Krim gratis verkregen als vischwater.

Op de vergadering van 28 April 1932 werd na goedkeuring door den Commissaris der Koningin in Gelderland de heer G. J. Kremer aangesteld als buitengewoon gemeenteveldwachter in dienst van de W. H. V. „De Karper”. Gelukkig kon op de vergadering van 24 Juni d.a.v. worden medegedeeld, dat de leden voortaan weer vrij konden visschen in de Puls.

Dank zij de bemoeiingen van den heer Jansma kon op de voorjaarsvergadering van 1933 worden medegedeeld, dat er een schrijven van de Nederlandsche Spoorwegen was ingekomen, waarbij de W. H. V. vanaf 1 Januari 1934 pachtster was van de Puls. Het vischrecht in de gracht bij Plekenpol was in dit jaar geëindigd.

Een overeenkomst met den heer Jansen had tot resultaat, dat reeds vanaf 1 Juni 1933 in de Puls mocht gevischt worden.

Op het concours te Velp op 3 September 1933 gehouden, kreeg de Vereeniging een zilveren medaille.

Dat de W. H. V. ook haar medewerking wil verlenen, als het algemeen belang dat eischt, bleek in 1934, toen zij op verzoek van de Bad- en Zwemcommissie baars en snoek in het Zwembad plaatste. In dat jaar werd wederom aan een tweetal concoursen deelgenomen met gunstig resultaat. Op den 29en Juli van datzelfde jaar hield de Afdeeling haar eerste nationale hengelconcours.

Het jaar 1935 was voor de Vereeniging weer succesvol, want op twee con-

coursen werden mooie prijzen behaald. Dat de leden veel voor hun Vereeniging over hebben, blijk uit het feit, dat in dit jaar door enkele leden een brug van 50 Meter lengte in de Puls werd gebouwd.

Het vorig jaar werd een nieuwe boot aangeschaft, terwijl werd deelgenomen aan concoursen te Terborg, Wychen en het internationale concours te Vreden. Mooie korps- en personeele prijzen werden behaald. Ook werd dat jaar weer een nationaal concours te Winterswijk gehouden. Dit jaar is voor de Vereeniging ook weer succesvol geweest, want op de drie concoursen, waaraan werd deelgenomen, werden mooie prijzen behaald, in Ulft o.a. de 1e korpsprijs, n.l. een zilveren beker. Eveneens op het internationale concours te Vreden een 1e prijs.

Op het vischwater in Meddo werd een nieuwe brug gemaakt.

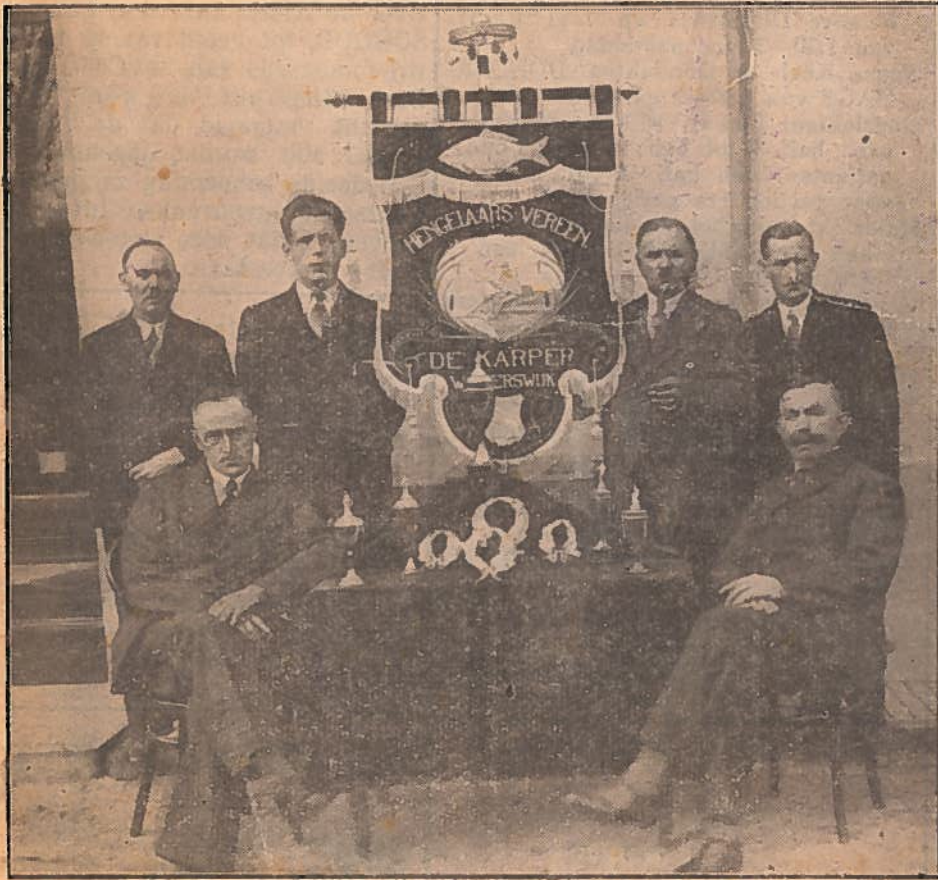
Uit de opsomming van bovengenoemde gebeurtenissen en daden blijkt wel, dat de Vereeniging de afgelopen 10 jaar ten bate van haar leden zeer nuttig is werkzaam geweest; gezien de groote toewijding, waarmede het huidige Bestuur zijn taak volbrengt, kan het niet anders, of het zal met de Vereeniging in de komende jaren „excelsior” gaan. Begonnen met 8 leden, telt zij nu reeds 70 leden.

Bij dezen bieden ook wij de Vereeniging gaarne onze gelukwenschen aan en wenschen haar nog vele voorspoedige jaren.

Dinsdag 2-11-37

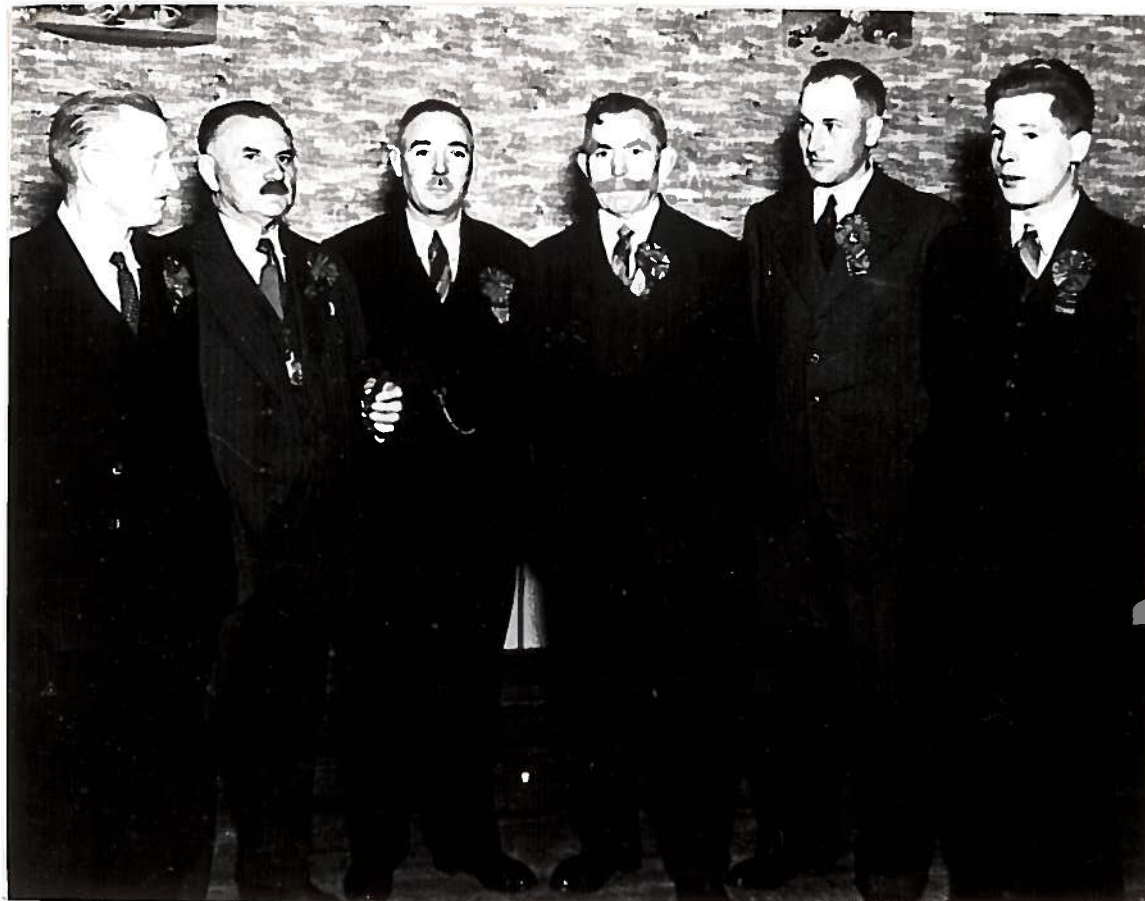
Nieu

Winterswijsche Hengelveereniging.

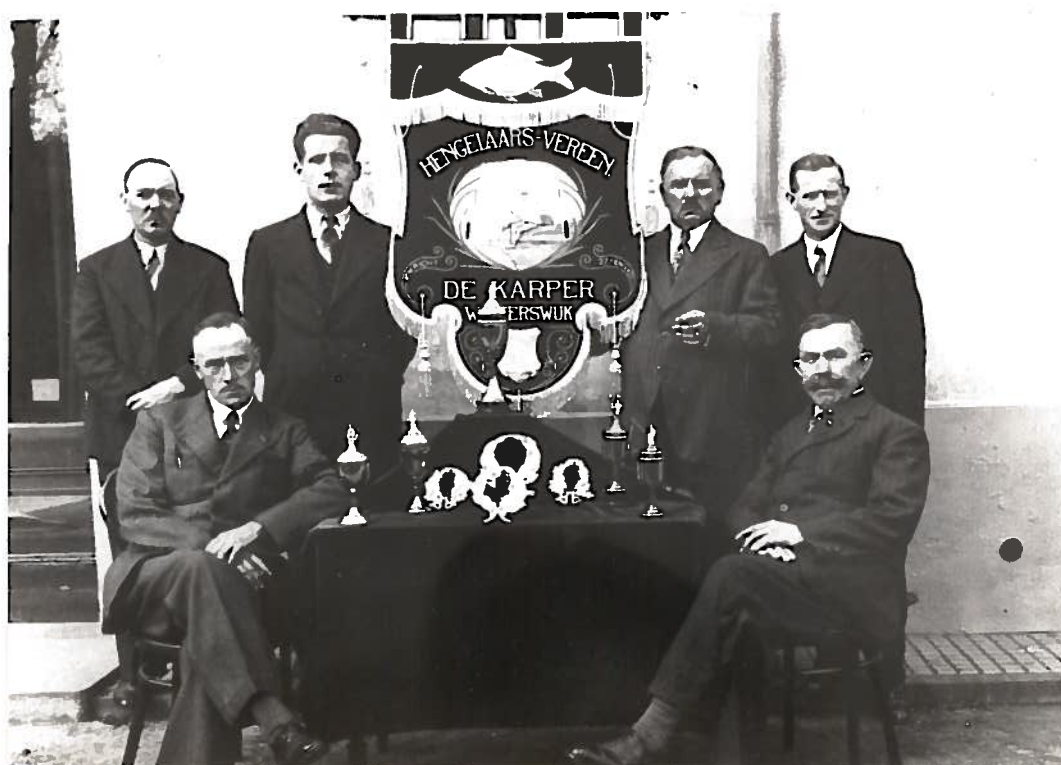

Het bestuur der jubileerende vereeniging. Zaterdag 6 November a.s. wordt
in pension Wamelink het 10-jarig bestaan feestelijk herdacht.
Foto Harmsen & Van Nahuis

Het bestuur van "De Karper" bij het 10-jarig bestaan in 1937.
 Van l.n.r. De heren H.Hondorp, B.Laarhoven, M.Lijftogt, B.M.ter Haar
 Voorz: G.H.W.Mentink, Secr: en G.Peters Penningm.

20 JAAR HENGELSPORT

„De Karper” gaat haar 4e lustrum vieren.

De Winterswijkse Hengelvereniging „De Karper” maakt zich op feest te vieren. Op 1 Nov. a.s. beleeft zij n.l. haar 20-jarig bestaan.

8 Hengelliefhebbers besloten op 1 Nov. 1927, ondanks de aan viswater arme omgeving, zich tot een hengelvereniging samen te voegen. Het bestuur werd gevormd door de heren de Klerk, voorz.; Post, secr. en D. Rensen, penningm.

De vissers vieren feest.

Huldiging van de heer G. H. Mentink.

Het is eigenlijk niet de gewoonte bij een 20-jarig bestaan van een vereniging grootscheepse feestacties op touw te zetten. Maar voor de Hengelvereniging „De Karper” die Zaterdagavond dit 20-jarig bestaan vierde, was er reden toe. Gelijktijdig vierde n.l. de heer Mentink zijn 12½-jarig jubileum als secretaris. En dergelijk jubilea laat de Karper niet ongemerkt voorbijgaan, temeer niet als dit bovendien nog een zo ijverig en actief bestuurslid betreft, als de heer Mentink zich betoond heeft. Zoals dit ook bij het koperen jubileum van de even ijverige en actieve voorzitter, de heer B. M. ter Haar Sr. nog niet zo lang geleden tot uitdrukking kwam werd ook Zaterdagavond op onduidelzinnige wijze de waardering en sympathie van de leden voor haar ijverige bestuurders tot uitdrukking gebracht in een spontane en hartelijke huldiging van hun secretaris.

De voorzitter aan het woord.

De voorzitter, de heer B. M. ter Haar Sr., begon met een hartelijk welkom toe te roepen aan de leden en sprak zijn dank uit voor alles wat hier door eenendrachtige samenwerking tot stand gebracht was, om de viering van dit vierde lustrum tot een ware feestdag te maken. Hij hoopte dat deze samenwerking ook in de toekomst bestendig mocht blijven in het belang van de hengelsport in het algemeen en van „De Karper” in het bijzonder. Spr. memoreerde reeds voorts de bloei van de vereniging, die thans 130 leden omvat. Tenslotte sprak spreker de hoop uit dat de vergaderingen in de toekomst even druk bezocht mochten worden als deze feestavond en daardoor de critiek niet langer buiten de vereniging geuit behoefde te worden.

Na het zingen van het Clublied gaf de secretaris, de heer G. H. Mentink een keurig uitgebreid resumé over de afgelopen 20 jaar, waarvan wij reeds uitvoerig melding maakten in ons nummer van 22 October j.l. Speciaal vermeldde dit verslag dat van de oprichters de heren Rensen en Harmen nog steeds lid waren, waarvan de laatste aanwezig was. Een extra woord van dank richtte spr. tot de voorzitter, die geen moeilijkheden uit de weg gaat, waar het verenigingsbelangen betreft. Aan hem heeft „De Karper” de grote bloei van de laatste jaren te danken. Tenslotte wenste spr. bestuur en leden geluk met dit 4e lustrum en deelde mede dat nog felicitaties waren binnengekomen van de afdelingen Lichtenvoorde en Eibergen.

Huldiging van de secretaris.

Men had de huldiging van de secretaris, ter gelegenheid van zijn 12½-jarig jubileum zorgvuldig geheim gehouden, zodat het voor de heer Mentink een volkomen verrassing was, toen de voorzitter het echtpaar Mentink verzocht op het podium plaats te nemen. In een korte hartelijke toespraak, waarbij spr. de functionaris prees om zijn ijver en toewijding en onder donderend applaus van de leden, bood spr. de jubilaris namens

leden en bestuur een leesslamp aan, als een bewijs van waardering voor alles wat hij voor „De Karper” was geweest in 12½ jaar als secretaris. Toen daarna mevr. Mentink, delend in deze huldiging bloemen waren aangeboden, zette strijkje Spiekerman het „Lang zullen ze leven” in, werd dit grif overgenomen door de feestvierende „Karpers”.

Hiermede was het officiële gedeelte beëindigd en maakte men zich op tot het feestelijke gedeelte.

Zo geduldig en rustig als een „Karper” is in (aan) het water, zo bewegelijk en vinnig wordt hij op het droge. De bewijzen waren er ook deze avond weer. Onder aanvoering van strijkje Spiekerman, dat niet moe werd er de stemming in te houden in samenwerking met de dansleraar, de heer H. Mulder, verliep de avond in feestelijke stemming, waarbij toneel, zang en dans elkaar afwisselden, terwijl er bij de verloting naarstig gehengeld werd naar een prijsje.

Duizenden ponden vis.

Wanneer we zo het overzicht eens nabladeren van het wel en wee der vereniging, dan valt het ons op dat het met „de Karper” eigenlijk steeds crescendo is gegaan, behalve dan in de bezetting, toen iedere vereniging een dieptepunt doormaakte. Men begon met vissen in de gracht aan „De Plekenpol”, welwillend afgestaan door Mr. A. Th. ten Houten. Het gewicht van de jaarlijks uitgepote vis steeg met de jaren en bedroeg in 1930 reeds 250 kg brasem en 300 2-jarige karpers. Toen in 1931 men over wilde gaan tot het huren van „De Puls” pachtte de voorzitter inplaats van voor de vereniging het viswater voor zich zelf. Eerst toen deze man, die inmiddels bedankt had als voorzitter en lid, verhuisde naar elders, kreeg men in 1934 de beschikking weer over dit viswater. In de volgende jaren komen we aan uitgepote vis getallen tegen van 500 kg tot 900 kg, verdeeld over de Puls, de Kolk te Meddo en in ander viswater en voor het volgend seizoen zijn reeds in bestelling 1000 kg witvis, 100 bovenmaatse karper en 200 st. 2 zomerige karpers.

Met deze kilogrammen stegen de liefhebbers en nam de vereniging jaarlijks in ledental en bloei toe en thans telt zij meer dan 130 leden.

Hengelsuccessen.

Maar niet alleen het individueel succes met de hengel was een gevolg van deze activiteit van de vereniging, maar ook andere successen, in clubverband, waren er het gevolg van. „De Karper” nam in die jaren aan een bijna ontelbaar aantal concoursen deel, zelfs aan internationale, al ging men daarbij niet ver van huis, waarbij zij zelf meerdere malen als organisator optrad. In 1928 nam men reeds deel aan een concours in Nijmeeg en werd direct al prijs gehaald. Maar dat was de prijs voor de verst komende vereniging, want het vissen stond toen bij de leden nog maar in de kinderschoenen, vooral in stromend water. Vele tropheën heeft „de Karper” thans aan haar vaandel hangen, behaald in diverse concoursen, ten bewijze dat zij mee heeft gedaan, overal, en met succes.

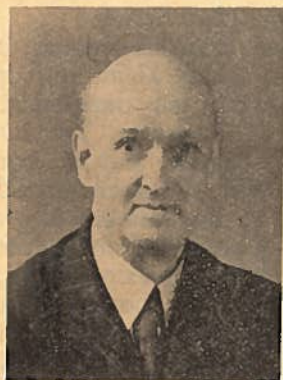
Het Bestuur.

Meer dan 13 jaar zwaait de heer B. M. ter Haar reeds de voorzittershamer en de secr. de heer G. H. Mentink doet niet veel voor hem onder, sinds 15 Jan. 1935 voert hij de correspondentie en het vele andere werk dat een secretaris meebrengt. De man die al die pootvis betalen moet en zorgt dat er ook zoveel geld binnenkomt om het te kunnen is de heer G. Peters, die sinds 1937 zijn wakend oog op de geldmiddelen heeft gericht, 2e voorzitter, en de heer-G. Smorenburg, 2e secr. de heer J. Nijhuis en commissarissen de heren M. te Pas en Kroezeman.

Met frisse moed stevent men bij „de Karper” straks op het zilveren jubileum af. Zaterdag a.s. sluit men het 4e lustrum af met een denderende feestavond in Pension Wamelink en begint men het laatste lustrum. Dan is het de „Zilveren Karper” en we vertrouwen dat men eens nog zal spreken van „de Gouden Karper”. De grondslag is er voor aanwezig.

Winterswijkse Hengelaarsvereniging
„DE KARPER“

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Winterswijkse Hengelaarsvereniging „De Karper“, hoopt het Bestuur van genoemde Vereniging, Zaterdag 1 November a.s. te recipiëren in een der zalen van Uitspanning „Jaspers“, Groenloseweg, des namiddags van 3-4.30 uur.

Winterswijk, October 1952.

Aan de vooravond van de herdenking van het 25-jarig bestaan van de Winterswijkse Hengelaarsvereniging „De Karper“, wil ik niet nalaten vereniging en bestuur van harte met dit jubileum geluk te wensen.

Als ik, zelf geen beoefenaar van de hengelsport zijnde, langs de Puls loop en ik zie daar talrijke hengelaars geduldig en met kennis van zaken het ogenblik afwachten dat de vis wil bijten, dan word ik vervuld met bewondering voor het door hen betoonde geduld.

Ik twijfel er dan ook niet aan, dat de hengelsport, afgezien van de daarvoor vereiste, door mij niet te beoordelen viscapaciteiten, een nuttige en in deze tijden van een steeds sneller jachtend leven hogelijk te waarderen bezigheid is.

Ik wens bestuur en leden van de W. H. V. „De Karper“ een opgewekte viering van het jubileum en een lang succesvol bestaan van hun vereniging toe.

J. KNEPPELHOUT,
burgemeester.

Winterswijk, 28 October 1952.

Het Bestuur van de W.H.V. „De Karper“.

Van l. n. r., zittend: G. H. W. Mentink, Secr.; B. M. ter Haar, Voorz.; G. Peters, Penningm.
Staande v. l. n. r.: J. Klanderman; W. Kruse; A. Kroezeinan; M. te Pas

PLUK DE DAG.

Op fragiel tere pootjes staat op de hoge walkant een halfwas reekalf. De eerste zonneflonkers schampen langs het fijnbesneden kopje; enkel het dofdonkere oog leeft. Onbeweeglijk, ragfijn en teer, zo staat het daar een paar meter van de beek tegen de begroeiing van jonge lariksen en dof-groen eikenhout. Dan zekert het; de wilde ruigte neemt het op in haar veilige schoot.

Roerloos staat de snoek onder de bescherming van een veelarmige boomstomp in de koele, grondeloze diepte.

Nu hangt hij daar in het water. En wacht. Met het dragende geduld van een dier. Op een argeloos visje, dat in dartele overmoed zijn burcht van stobbe en ruigte zal doorschieten, om dan in uiterst overmeesterende angstschrik te laat de oude bruin en zwart en geelwitte waterrover op te merken. Het water rimpelt even. Een paar meter van zijn boomstomp heeft de snoek het visje al in zijn wijde woedebek; overdwars. De naaldscherpe tanden laten het niet meer los; 't is net of de onderbek de vis verschuift. Dan is het verdwenen, opgeslokt in de wijde bek. Voor een dier komt de dood snel en zeker.

De natuur is noch goed, noch wreed.

In de walbegroeiing drement het reekalf en zoekt naar de eerste paddestoelen; in het water daaronder hangt de oude snoek reeds weer tegen zijn boomstomp; edel, slank, voornaam. Slechts het oog staart kwaadaardig.

In een beuk, verder op, slaat een vink haar laatste zomerzang. Aan het water zit een man. Een man, waar niets bijzonders van te vertellen is.

Een gewoon mens, als gij en ik, die daar enkel maar zit in de milde herfstmorgen en de dingen van de scheppingskracht ervaart en ondergaat.

Dat ree, die snoek, de bomen, de wijde hemel, de winden! Maar in wien de oerdrift woelt en wentelt; die vonkt uit zijn ogen: die springt van zijn gelaat. Want hij jaagt. Op die roofvis. Op de edele, slanke snoek, met zijn kille oog en wrede bek. Een snoek, waaraan de tijd is voorbijgegaan; een dier in de majestueuselijke pracht van zijn ouderdom.

Weer zwemt een prooivis voorbij, nog éénmaal schiet de roofridder naar voren met wijd open bek; razend snel.

De man op de walkant is nóg roerloos; nu beweegt slechts een arm; nu werkt de snoek de vis naar binnen; móet goed geplaatst worden. Nu!

Dan is er een werveling in het water.

Vast! In het bewegen van het bovenlijf van de man op de beek-kant; in zijn gezicht, zijn handen,

ligt een gespannen verwachten en een beheerste kracht. Boven hem koepelt de blauwe hemel; voor hem worstelt de snoek, in doldriftige rukken, waaraan wordt toegegeven en ook weer niet. Tot iets de visser zegt, iets dat er is en toch niet is, dat de strijd wordt opgegeven. Om tóch weer op te laaien, feller en zich weer te leggen; verzwakt, verglijdt, versterft.

Tot de roofvis aan de kant komt en de mens zich bukt en hem uit zijn wereld en leven rukt.

Op de wal er tegenover staat nóg het ree te staren en speelt met de oren. In zijn donker oog vonkt de zon. Zij schampt ook over het glanzend zwartgroene lijf van de snoek, waardoor een laatste rilling heenbeeft.

DE HENGELSPORT.

Daar mij door het Bestuur verzocht werd om een klein stukje voor deze jubileum-uitgave te schrijven, voldoe ik gaarne aan dit verzoek, waar dit de hengelsport betreft.

En wel daarom, omdat velen nog met een zekere kleinering op hengelaars neerzien en deze sport niet als zodanig beschouwen. Ten tweede wil ik er op wijzen, dat de hengelsport een sport is, die zeer gezond is voor lichaam en geest na een dag van hard werken. Tevens is de hengelaar iemand, die grote bewondering heeft voor de natuur. Als de hengelaar zo 's morgens tegen 3 uur zijn wekkertje hoort en hij natuurlijk ook direct opstaat, is voor hem de dag begonnen.

Hij trekt dan met zijn hengel en verdere benodigdheden naar het viswater, genietend van de opgaande zon en het gefluit van de vogels en het roepen van de koekoek. Kijk vrienden, niet-hengelaars, dit alles mist u.

Daarna begint zijn eigenlijke sport, de eeuwen oude sport, die reeds door de Batavieren werd beoefend.

Ik wil liever nog terug komen op die kleinering van de hengelaar. Ik heb zelfs al eens horen zeggen, dat men de hengelaar een lui persoon noemt. Tegen deze kwalificatie protesteer ik ten sterkste. Want hengelen wordt niet anders beoefend, dan na werktijd of er voor. Het brengt de zenuwen tot rust, dus een ontspanning waar men zeer zeker recht op heeft.

Het is jammer dat er ook velen nog in de veronderstelling zijn, dat de hengelaar aan alcohol verslaafd is.

Het moge dan in het verleden zo geweest zijn, thans is dit gelukkig niet meer het geval.

Nu wil ik een ander punt nog even aanroeren n.l. het viswater.

In Winterswijk is betrekkelijk weinig viswater, en wat er is, is jammer genoeg te veel verdeeld. In zo'n plaats als hier moesten toch eigenlijk geen 3 verenigingen zijn maar één.

Verenigingen laten wij toch de zeer oude grieven van ons afzetten en tot elkaar trachten te komen in onze Algemene Hengelaarsbond de A.H.B.

Geachte lezer ik meen u hiermee een bescheiden inzicht te hebben gegeven op het gebied van onze mooie hengelsport, en ik hoop dat u zeh eenmaal tot het gilde der hengelaars zult gaan behoren.

G. H. W. MENTINK

G.H. Wellent
spuelseant f.

W.H.V.

1927

1952

„DE KARPER“

1 November

Het is mij als Voorzitter van de W.H.V. „De Karper” een genoegen, een enkel woord in ons Jubileum-nummer te mogen schrijven. Het is niet zo gemakkelijk, om voor een niet-hengelaar, over de hengelsport het een en ander te zeggen. Daarom zou ik dan ook niet speciaal over het hengelen willen schrijven, want daarover vindt U in dit blad wel enkele artikelen.

Ik wil mij speciaal wenden tot de bevolking van Winterswijk om hun te danken voor de hulp en steun die onze Vereniging in de afgelopen 25 jaar heeft mogen ontvangen. Zonder die steun was het niet mogelijk een vereniging

in stand te houden en uit te bouwen en ik meen toch, dat „De Karper” die steun van U in de afgelopen kwart eeuw ruimschoots heeft ontvangen.

Begonnen met een ledenaantal van 8 in 1927 is dat op heden uitgegroeid tot het respectabele aantal van 170, adspiranten en dames inbegrepen.

Ik hoop en vertrouw dat U allen onze Vereniging zult blijven steunen, opdat zij groeie en bloeie tot in lengte van dagen; tot heil van de hengelsport in het algemeen en in het bijzonder voor de hengelsport in Winterswijk.

B. M. TER HAAR.

RESUMÉ van de Secretaris.

Op 1 November 1927 kwamen een 8-tal personen bijeen en richtten een Hengelaarsvereniging op, onder de naam van „De Karper”.

Het bestuur werd gevormd door de h.h. De Klerck, voorzitter, L. Post secretaris en D. Rensen, penningm.

De eerste vis werd uitgezet op 27 Februari en de tweede zending op 2 Mei 1928 en bestond uit karpers van 8—12 cM. Dit jaar sloot men zich aan bij de Algemene Hengelaarsbond.

Van bestuur werd nogal eens verwisseld. In 1929 werd Frans Schmidt secretaris en H. Aalders 2e voorzitter. Ook werd er in dat jaar een onderlinge hengelaarswedstrijd gehouden. Men kreeg vergunning om in „De Puls” te vissen en hierin werd een partij witvis en karpers gepoot, maar in 1931 moest men dit viswater laten liggen omreden de toenmalige voorzitter, dit water zelf had gepacht. Nu was de boot aan, de vis moest er toch weer uitgevangen en nu werden er ijzeren staven gemaakt, daar beste snoeren aan bevestigd en als er nu eens een politie-agent kwam kijken dan werden de staven losgelaten en zakten deze direct onder water en zat men rustig te kijken. De gevangen vis werd overgebracht in de gracht van „De Plekenpol”.

Thans moest getracht worden om „De Puls” weer in handen te krijgen en dat lukte pas in het jaar 1933.

In 1933 werd de heer B. M. ter Haar gekozen tot voorzitter, welke functie hij heden nog vervult. In 1934 overleed de heer J. Dokter, die toen secretaris was en die de belangen van de vereniging goed behartigde. In zijn plaats werd benoemd de heer D. Bosveld en als 2e secretaris de heer G. H. W. Mentink. Ook werd weer een groot kwantum witvis uitgezet en een 100 stuks bovenmaatse karpers.

In 1935 werd de heer D. Bosveld ziek en de heer G. H. W. Mentink tot secretaris gekozen en in 1937 werd de heer G. Peters gekozen.

In de winter van 1942 is veel vis doodgevroren. Op de vergaderingen kwamen, wegens de oorlogstoestand, maar zeer weinig leden ter vergadering.

Op 15 Mei 1945 kwamen leden en bestuur weer voor het eerst bij elkaar in Café „Prinsenhof”. Nadien is er door allen hard gewerkt. Meer vis werd weer uitgezet. In 1946 kreeg de ver. van de heer Mr. Haack toestemming een 400 stuks kleine karpers uit te zetten in de gracht. Tevens werd een groot concours gehouden, waar 420 hengelaars aan deelnamen.

De heer A. Kroezeman werd in 1947 benoemd tot 2e commissaris.

Door eigen leden werd in 1950 de kolk te Meddo schoon gemaakt en is dit viswater zeer opgeknapt.

Ook werd in 1951 een jeugdwedstrijd gehouden en namen hier 72 jeugdige hengelaars aan deel.

Dit jaar werd weer een Internationaal Concours gehouden en werden twee nieuwe bestuursleden benoemd en wel de h.h. J. Klanderman tot 2e voorz. en W. Krüse tot 2e secr. Twee leden, die vanaf de oprichting lid zijn, zijn de h.h. David Rensen en H. Harmsen.

Sportvrienden van Winterswijk, al wil u geen lid zijn van „De Karper”,

toch kan u zich wel aansluiten als verspreid lid van de Alg. Hengelaarsbond. Geef u maar op bij de secretaris van „De Karper” of bij de Districtbestuurder te Velp of bij het Secretariaat van de A. H. B. te 's-Hertogenbosch.

Op 31 December 1951 waren bij de A. H. B. in totaal aangesloten 403 verenigingen met een ledental van 62000, ook gij behoort daarbij. Dit ledental komt ook voor uw belangen op en profiteert daar nu niet gratis van.